

ČIKAŠKI ŽUPAN BO SKOROGOTOVO OKREVAL

ATENTATOR ZANGARA JE BAJE PRVOTNO NAMERAVAL USTRELITI PREDSED. HOOVERA

Zangara pravi, da mu je žal, ker se je izjalovil atentat na Roosevelta. — Bodoči predsednik je obiskal ranjence v bolnišnici ter je sporočil predsedniku Hooveru o njihovem zdravstvenem stanju. — Proti napadalcu so vložene štiri obtožbe. Župan Cermak ima dosti upanja.

MIAMI, Fla., 16. februarja. — Oblasti države Floride so storile danes vse potrebno, da bo atentator Zangara za svoj zločin primerno kaznovan. — Proti njemu so bile vložene štiri obtožbe zaradi poskušene umora. — Za vsakega izmed teh štirih zločinov določa postava dvajset let ječe.

Čikaški župan Anton Čermak, eden izmed petih žrtev, ki so jih zadele atentatorjeve kroglice, je rekel danes v bolnišnici: — Zaradi mesta Chicago moram vzdržati!

Zdravniki pravijo, da bo Čermak ozdravel, če ne nastanejo v prihodnjih štirih dneh kake komplikacije. Krogla mu je obšla med jetrami in ledicami. Mrs. Joe H. Gill, katero je zadela krogla v spodnji del telesa, se nahaja v zelo kritičnem stanju.

Predno je odpotoval Franklin D. Roosevelt proti New Yorku, je obiskal v bolnišnici ranjence ter brzojavno sporočil predsedniku Hooveru o njihovem zdravstvenem stanju.

Župana Čermaka je pozdravil z besedami: — Izborno izgledate. Prej boste na nogah kot si mislite. Čermak mu je odgovoril s slabotnim glasom: — Upam že vsaj. Moja edina želja je, da bi mogel biti navzoč na vaši inavguraciji.

Atentator Zangara, kateremu so strgali vso obleko s telesa, ko so ga policisti odvedli v ječo, je rekel:

— Roosevelta sem hotel usmrtiti in mi je žal, daga nisem. Sprva sem nameraval ustreliti predsednika Hoovera, ko sem pa slišal, da bo prišel Roosevelt v Miami, sem se premislil.

Atentator odločno zatrjuje, da ni imel nikakih pomagačev.

Atentat na predsednika Roosevelta je brez dvoma preprečila soproga tukajšnjega zdravnika W. F. Crossa, ki je izjavila: —

Ko se je gospod Roosevelt dvignil v avtomobilu in pričel govoriti, je bilo pred menoj toliko ljudi, da nisem mogla ničesar videti. Stopila sem na klop in tudi oni mož (Zangara) je stopil na klop. Naenkrat sem opazila, da drži v rokah revolver, s katerim je pričel streljati proti bodočemu predsedniku. Zgrabila sem ga za roko in jo dvignila v višino, obenem pa pričela klicati na pomoč. Za roko ga je zgrabil tudi Tom Armour. Medtem je napadalca prijelo več moških, ki so ga hoteli zadušiti.

Zangara bo jutri predstavljen sodniku E. Collinsu. Ze danes je bil celo uro v kriminalnem sodišču, toda sodnik Collins se ni hotel baviti z njim, ker še nima zagovornika.

Jaz ne maram nobenega zagovornika, — je vzkliknil atentator, — in nočem nikogar, da bi mi pomagal. Sodniku je zaklical: — Vi ste sodnik te lahko storite z menoj, kakorkoli hočete.

Vest o poskušnem atentatu na bodočega predsednika je navdala ves svet z velikim ogorčenjem.

Iz vseh delov svet prihajajo brzojavke, v katerih vladarji in politični voditelji čestitajo Rooseveltu da je ostal pri življenju.

V Londonu je rekel ameriški poslanik Mellon: — Nobenega zločina si ne morem predstavljati, ki bi mogel bolj ogorčiti ameriški narod. Iz vsega srca čestitam gospodu Rooseveltu, da je ostal nepoškodovan.

Ko se je včeraj zjutraj Mussolini prebudil, so mu takoj povedali o poskušnem atentatu na Roose-

Senat za preklic 18. amendmenta

KAJ PRAVI ATENTATOR ZANGARA

Rekel je, da sovraži vse vodilne osebe. — Hotel je ustreliti italijanskega kralja. — Še kot deček je sovražil vladarje.

Miami, Fla. 16. februarja. — Napadalec na izvoljenega predsednika Franklina D. Roosevelta, Giuseppe Zangara, ki je navaden zidar, je izpovedal naslednje: — Kralje in predsednike sem sovražil že kot otrok. Vedno sem sovražil bogate in mogočne ljudi. — Imam pa tudi bolan želodec in vsled tega sovražim vse take ljudi.

— Mislim, da bom sedaj imel boljše srečo, kot pa pred desetimi leti v Italiji, ko sem kupil revolver, da ustrelim kralja Viktorja Emanuela. Ravno tisto zapreko sem imel v Italiji, kot tukaj, je bilo preveč ljudi.

— Mislim, da sem hotel ustreliti Roosevelta, ker imam bolan želodec.

— Nikdar ne bom streljal na delavca ali policista. Sovražim samo bogate in močne ljudi. Reven sem in vedno sem bil reven. Moji ljudje so bili zatirani. Kot otrok sem že moral trdo delati na polju in ko sem bil star 16 let, sem moral v vojno.

— Sovražil sem vse svoje častnike. In tako sem se zavzel, da bom enkrat postrelil vse bogataše, ki jih bom mogel dobiti.

— Še kot učenec v šoli sem sovražil vse bogate součence, ki so imeli dovolj denarja, da so si mogli kaj kupiti, česar jaz nisem mogel.

— Star sem 33 let in sem bil rojen v Kalabriji v Italiji. Ko sem postal starejši, se je moje sovraštvo do bogatih povečalo.

— Tu sem sem prišel iz New Yorka, ker sem misli, da bo dobro za moj bolni želodec, toda moja boazen se mi je še poslabšala. Vsled bolečin v želodcu se je moje sovraštvo do bogatih še povečalo in zato sem streljal na Roosevelta.

MACDONALD BO PRIŠEL V AMERIKO

London, Anglija, 16. februarja. — Ko je angleški poslanik Sir Ronald Lindsay zopet odpotoval v Združene države s popolnim načrtom za pogajanja glede vojne dolga, je vse angleško časopisje pričelo zahtevati od ministrskega predsednika Ramsaya MacDonalda, da takoj odpotuje v Ameriko, da pripravi pot za nova pogajanja nja.

Londonski list "Times" priporoča MacDonaldu, da se glede vojne dolga posvetuje z novozvoljenim predsednikom Roose-

velta. V policijskih rekordih niso našli nikakih rekordov o atentatorju, da se je Zangara postavljala, da je nameraval vpriporiti let 1922 atentat na italijanskega kralja.

V Vatikanskem mestu je papež izrazil svoje obžalovanje nad atentatom ter svoje veselje, da ni se Rooseveltu nič zgodilo.

VZHODNI AZIJI PRETI STRAŠEN VOJNI VIHAR

Japonska izjava napoveduje veliko nevarnost v Aziji. — Vsled odločitve Lige narodov je mir v Aziji izključen.

Zeneva, Švica, 16. februarja. — Kot pravi japonska delegacija v Ženevi, Japonska ne more prikriti mogočih velikih in zelo resnih zapletov na Daljnem Istoku.

Izjava obnavlja svojo pripravljenost za sporazum s Kitajsko ter zaključuje:

— Japonska vlada ne more prikriti svojega prepričanja, da je krivična odločitev odbora devetnajstih onemogočila mir in red na Daljnem Istoku in to stališče bo imelo zelo slabe posledice za položaj v tem delu sveta.

Mukden, Mandžurija, 16. febr. Ceste in železnice, ki vodijo proti jugu iz Mukdena, so dan in noč zelo živahne, ker se prevažajo japonske čete, ki bodo v prihodnjih dveh tednih pričele svoje dolgo napovedano prodiranje v Džehol.

To prodiranje na 200 milj dolgi fronti bo povzročilo najhujše boje med Kitajsko in Japonsko, odkar je Japonska pričela s svojim vpadom v Mandžurijo 18. septembra 1931, ko je japonska armada zavzela Mukden.

Skupna armada Japonske in Mančukuo šteje okoli 50.000 vojakov, med katerimi je skoro polovica izvežbanih japonskih vojakov. Tem nasproti je pripravljeno 150.000 slabo izvežbanih kitajskih vojakov.

Ker Japonska pričakuje, da bo zelo težko ugrabiti Džehol iz rok Kitajske, je poslala v boj najboljše svoje častnike.

Japonska je mobilizirala vse bojne sile: bojne tanke, oklopne avtomobile in aeroplanne.

Japonsko vojaško poveljstvo pravi, da bo vzelo japonsko armado en mesec, da zavzame Džehol. Drugi zopet zatrjujejo, da bo zavzetje provincije vzelo več, ako se ne bodo Kitajci po prvem udarcu prestrašili in bodo umaknili svojo armado iz Džehola.

Velom ter položi temelj za pogajanja, ki se bodo pričela kmalu po 4. marea po Rooseveltovi inavguraciji.

Poslanik Lindsay se bo takoj po svojem prihodu v Ameriko posvetoval z Rooseveltom, in mu bo pojasnil stališče Anglije glede vojne dolga.

S poslanikom Lindsay je tudi odpotoval nadomestni zakladničar T. K. Bewley, kar soglašajo z MacDonaldovo izjavo, da se bodo reševali gospodarski problemi sveta v Washingtonu.

O BOETTCHERU NI DOSEDAJ ŠE SLEDU

Odvajalci zahtevajo 60 tisoč dolarjev odkupnine. — Ze prej je dobil grozilna pisma. — Policija upa, da ga bo rešila.

Denver, Colo., 16. februarja. — Charles Boettcher, str 31 let in sin milijonarja je bil odveden in njegovi odvajalci zahtevajo od družine \$60.000 odkupnine.

Sedaj je prišel policijski komisar Albert T. Clark na sled, da je bilo mlademu Boettcherju že pred dvema letoma zagroženo, da bo odpeljan.

Clark, ki je pred enim letom razrešil odvedbo Benjaminja P. Bowerja, katerega je zopet pripeljal k njegovi družini, je rekel: — Tudi to odvedbo bomo rešili v 48 urah.

Boettcherjev oče Claude K. Goettcher pa je zelo vznemirjen, in je rekel: — Danes smo ravno tam, kot smo bili včeraj.

Kot pravi policija, se je Boettcher bal odvedbe že dve leti, kajti poleg nekaterih trgovcev v Denverju je tudi on dobil več pretilnih pism, v katerih mu je bila naznanjena odvedba ali smrt.

Policijski komisar Clark pravi, da ne ve gotovo, kdo je Boettcherja odvedel, da pa misli, da mu je znana družba odvajalcev. To zadvo zasledujejo policijske oblasti v več mestih ter poizvedujejo po sumljivih osebah, ki so znane policiji.

Zahtevana odkupnina še ni bila plačana, da si jo je Boettcherjeva žena pri volji takoj plačati.

Boettcher je bil odveden s svojega doma v nedeljo ob 11.50 ponoči. Vsi policisti in gasilci v Denverju preiskujejo vse hiše od podstrešja do kleti.

Boettcher je osebni prijatelj Charlesa Lindbergha in je bil navdušen avijatik, zato oblasti domnevajo, da je bil mogoče odpeljan z aeroplanom.

BAHALNE BESEDE MORILCEV

Izmučeni možgani morilcev javnih in odličnih oseb po umoru navadno izpovedo svoje dejanje v bahalnih besedah.

Ko je Giuseppe Zangara streljal na izvoljenega predsednika Franklina D. Roosevelta, je zaklical: "Usmrtil bom vse predsednike in vse vladarje".

Igralec John Wilkes Booth je nato, ko je ustrelil predsednika Abrahama Lincolna, rekel: "Sie semper tyrannis!" (Tako vedno zatiralec).

Leon Czolgoz je rekel, da je ustrelil predsednika McKinleya: "Napravil sem svojo dolžnost. In ponosen sem na to".

Charles J. Guiteau, ki je ustrelil predsednika Garfielda, je rekel: "Storil sem to in za to grem v ječo".

Paul Gorgulov je rekel: "Potem, ko je ustrelil francoskega predsednika: "Umri za domovino!"

ADVERTISE
in "GLAS NARODA"

POSLANSKA ZBORNICA BO V PONEDELJEK GLASovala

WASHINGTON, D. C., 16. januarja. — Če bi bilo samo od senata odvisno, bi bil prohibicijski amendment že danes brez vsake veljave. V senatu se je namreč vršilo glasovanje za preklic osemnajstega amendmenta. Za preklic je glasovalo 63, proti preklicu pa 23 senatorjev. Oddanih je bilo torej pet glasov več kot jih je potrebnih za dvetretinsko večino.

JAPONSKA BO OSAMLJENA

Japonska je pripravljena k'jubovati celemu svetu. — Japonska bo zahtevala Monroe doktrino za Azijo.

Washington, D. C., 16. febr. — Poročila, ki prihajajo iz Ženeve, Tokio in raznih krajev Kitajske, so najvažnejša, odkar je Japonska zavzela Mukden in je pričela svoj vpad v Mandžurijo 18. septembra 1931.

Japonska neprekinjena odločitev, da prekine svoje zveze z Ligo narodov in se takorekoč hoče zabarikadirati proti celemu svetu, je najresnejši dohodek na Daljnem Istoku tekom spora med Kitajsko in Japonsko.

Vsled svojega stališča, kot ga je pojasnil japonski delegat Matsukoka, se bo Japonska zapletla v velik spor z ostalimi državami sveta.

Dosedanji japonski načrt je približno sledeči:

1. Ustanoviti novo veliko državo v Aziji.
2. Oborožiti samo sebe kar največ mogoče, kolikor ji bodo dovolile finančne razmere.
3. Razglasiti Monroe doktrino v Aziji.
4. Zapreti "odprta vrata" v pokrajinah na Kitajskem, kolikor so pod njeno nadvlado.
5. Vladati narodu z vojaško silo.

Liga narodov pa bo natsopila proti Japonski z vsemi močmi, ki jih ji dovoljuje pogodba. In to pomeni, da bo razpočilo še mnogo dinamita, ako se Japonska ne ukloni.

TROJE USMRČENJ V LUBLINU

Berlin, Nemčija, 15. februarja. — Poljsko časopisje poroča, da so bili v Lublinu obešeni trije roparji, med njimi tudi neki Kuehno, kateri je bil svoječasn v Cincinnati, Ohio, obsojen na smrt, pa je dan prej, predno so ga hoteli usmrtiti na električnem stolu, pobegnil iz ječe.

NESREČNA DRUŽINA.

Quincy, Mass., 16. februarja. — Policistu James H. Baker sreča nikakor ni naklonjena. Najprej je vseh njegovih šest otrok imelo oslovski kašelj. Nato so imeli vsi škrlatico. Nato je moral zdravnik v enem dnevu priti trikrat v hišo, ker je en otrok zbolel za davico, drugi sin si je pri padcu raztrgal kožo na obrazu, tretji pa je padel s kolesa in se je ranil na glavi.

Tozadevna resolucija, katero je vložil senator Blaine, bo izročena poslanski zbornici.

Speaker Garner je rekel, da bo zbornica že v ponedeljek glasovala o nji. Ako bo predloga za preklic osemnajstega amendmenta tudi v poslanski zbornici sprejeta, bo izročena državnim konvencijam posameznih držav.

Če se bosta najmanj dve tretini državnih konvencij izrekli za preklic osemnajstega amendmenta, bo prohibicija odpravljena.

Glasovanje v senatu je presenetilo celo najbolj zagrizene nasprotnike prohibicije.

Kdaj bodo sklicane v to svrhu državne konvencije, se zaenkrat še ne ve.

ATENTATI NA AMERIŠKE PREDSEDNIKE

Theodore Roosevelt je bil obstreljen leta 1912. — Trije predsedniki so bili ubiti. — Morilci so bili usmrčeni.

Washington, D. V., 16. febr. — Drugič v zgodovini Rooseveltove družine je bil izvršen atentat na člana Rooseveltove družine, a obakrat atentat ni imel posebnih slabih posledic.

Ko je bil bivši predsednik Theodore Roosevelt leta 1912 progresivni kandidat za predsednika, je 14. oktobra 1912 v Milwaukee, Wis. streljal nanj newyorški saloner John Schrank.

Roosevelta je zadela krogla v prsi, toda je obšla v velikem svežnju rokopa. Roosevelt se je en teden zdravil v bolnišnici v Chicago, Schrank pa je bil poslan v blaznico.

Morilci ameriških predsednikov so bili vsi usmrčeni. Johna Wilkesa Booth, ki je ustrelil predsednika Abrahama Lincolna 14. aprila 1865, je 12 dni po zločinu ustrelil v Fredericksburg, Va., vojak Boston Corbett. Štirje drugi, med njimi ena ženska, ki so bili zapleteni v zaroto proti predsedniku, so bili obešeni.

Morilec predsednika Garfielda, Charles J. Guiteau, je bil obešen 30. junija 1882 v Washingtonu. Predsednik Garfield je bil ustreljen 2. julija 1881 na železniški postaji v Washingtonu in je umrl 19. septembra istega leta.

Predsednik McKinley je umrl v Buffalo, N. Y., 14. septembra 1901, osem dni potem, ko ga je ustrelil anarhist Leon Czolgoz. Czolgoz je končal svoje življenje na električnem stolu 29. oktobra 1901 v kaznišnici v Auburn, N. Y.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedek, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
214 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

En celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
En pol leta	Za izposojstvo za celo leto	\$7.00
En tretji leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelje in praznikov.

Doplat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovno pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 214 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

ROCKEFELLER IN PROHIBICIJA

John D. Rockefeller ml., je bil svoječasno največji podpornik in dobrotnik Antisalonke Lige in sploh vsake organizacije, ki se je borila proti "demonu alkoholu".

Nestete milijone je izdal za ta boj ter s svojimi darovi precej pripomogel, da so pred dvanajstimi leti suhači zmagali na vsej črti.

Dežela je bila oblagodarjena s prohibicijo in z vsemi njeni strašnimi posledicami.

Značilno je, da je bil John D. Rockefeller ml., eden izmed prvih suhačev, ki so bili toliko pošteni da so javno priznali, da se je "plemeniti poskus" popolnoma izjalovil.

Prišel je do zaključka, da je edina rešitev, ako se pro- lajo opojnih pijač pametno uredi.

Pred kratkim je objavil, da namerava poslati na Finsko posebno komisijo, ki bo na licu mesta preštudirala, kako posluje vladna kontrola nad izdelovanjem in prodajo piva, vina in žganja. Ako je sistem zadovoljiv, ga bo tudi Ameriki priporočil.

Finska je brez dvoma najbolj primerna dežela za tako proučevanje. Prohibicija je bila na Finskem uveljavljena že eno leto prej kot v Združenih državah. In tudi na Finskem so bile njene posledice iste.

Število zločinov se je strahovito povečalo, tihotapstvo je bilo na dnevnem redu in hinavščina je slavila svoje triume.

Mladina se je začela zastrupljati z žganjem, ljudje so doma varili pijačo, ki je bila le v malokaterem slučaju dobra in zdrava.

Finci so imeli že dosti prej pogum priznati napako, ki so jo storili.

Proti prohibiciji se je pojavil močan odpor, ki je dovedel do ljudskega glasovanja. Sedemdeset odstotkov finskih volilcev je glasovalo za odpravo prohibicije.

Ustanovljen je bil vladni monopol, kojega naloga je, preskrbovati po lastni ceni restavracije, hotele in trgovine s prvovrstno pijačo. Za opojno pijačo je prepovedano delati javno reklamo.

Število zločinov se je takoj zmanjšalo, pa tudi ljudje ne pijejo več toliko kakor so prej. To je ponoven dokaz, da mika le prepovedan sad.

Tihotapstva seveda še ni konec kot ga tudi v Ameriki ne bo, ako bo naložen na pijačo previsok davek.

Poročilo Rockefellerjeve komisije bo dalo zakonodajni marsikak migljaj, kako bi bilo mogoče na najbolj uspešen način rešiti ta precej težaven problem.

ZANIMIVOSTI IZ POLJANSKE DOLINE

Vem, da bo marsikateri na- šega Amerikanca razveselilo, ko bo zagledal te vrstice iz naše doline v Glas Naroda. Predvsem moram tudi jaz pisati, da je tudi pri nas "griza". Tega imena smo tako privadili, da kjerkoli ni kaj v redu, ali da se prav ne o- brača, je kriva griza. Pri tem seveda misleč na težaven gospodar- ski položaj, ki ni le pri nas, v na- ši državi, v Evropi, ampak tudi v Ameriki, katerega so tam obču- tili že prej, ko tu še vedeli niso, kaj beseda pomeni.

Sedaj imamo ravno predpust, ki pa je bolj klavren, če pomisli- mo, kakšne kravale so nekdanj ob tem času uganjali. To ti je bilo veselja, vriskanja in seveda tudi veselje ni manjkalo, katerim so sledili tudi pogosto pretepi.

Danes je vse to prišlo iz nava- de v glavnem zato, ker ni denarja. Ob svojih časih so moški dr- varili, ali pa so šli za enakim po- slom drugam. Ženski svet se je pa ukvarjal s čipkami (katerih se tu- di moški niso sramovali). Danes tudi s čipkami ni nič. Obrt je ze- lo razširjena in tudi tisti, ki so jih navadno kupovali, nimajo denarja. To je bilo pozimi. O po- letnem času so pa tudi moški ob- hajali za delom drugam. Ženske pa, ki so se naveličale pozimi pri "punkelnih" sedeti, so šle h kme- tom na polje, ali pa jo odrinile na Koroško za žetvijo, poleg te- ga so pa še smukale borovnice. Sedaj jim pa ostajajo le še gobe jeseni, za katerimi se vse drvi. Toliko je danes razlike. Potem ni čudno, da je tako. Ali se bo ka- terikrat obrnilo na boljše in da se stari časi povrnejo? Upajmo vsaj, da se bo.

Drugi novic je tudi dovolj po dolini, niso pa take, da bi vsako- gar zanimalo. Oče Anžonove v Srednjivasi je še pri zdravju, ven- dar je pa tudi njega pričela bole- zen nadlegovati, kar je posledica operacij v njegovih mlajših le- tih, katerim se je moral še pozne- je večkrat podvreči. Mož, ki je znan po svojih šalah in dovtipih daleč naokrog, je navadno ob ta- kih prilikah dejal, da je zdravni- kom povedal, da naj že vsaj en- krat knofe prišijejo, da jim ne bo treba rezati. V njegovi gostilni, ki je na dobrem glasu, so se na- vado ustavljali domov prihajajo- či Amerikanci, kjer so bili dobro postreženi. Ni čuda, saj se je An- žonove večkrat spomnil tudi Pe- ter v svoji koloni. Ravnotako tu- di Anžonove Petra, ko je še vo- zaril po dolini.

Daj Bog, da bi še dobri mož mnogo pomladi dočakal.

Ravnotako Andrijanec Tone, senior naših fantov, se še pri zdravju drži. Ako bi prišli v po- govor z njim, to bi vam povedal iz svojih mladih let, ko so se fant- je ravno tako možili in dekleta ženila kot danes. Razlika je bila, da so fantje z lestvami za dekleti hodili, kot se danes dimnikarji. Tega ni več, ker svet se je tudi v tem moderniziral.

Tudi njemu želimo še mnogo let!

Tudi oče Petelin se še dobro dr- ži kljub svojim osim križem. Stari Jakob je več kot pol stolet- ja uzorno gospodaril na svoji kmetiji v Srednjivasi in vam ve povedati o kmetijstvu poučnega kot kak kmetijski referent. Dasi

ima že 84 let, je še vedno na no- gah in hodi okrog svojih vašča- nov, ko so na delu in jim svetuje ter jih uči, kaj je in kaj ni prav pri kmetijstvu.

Kdo ni poznal Prodovec v Pol- janih, brata pok. profesorja Ja- neza Jesenka? Tudi on je še kre- pak kljub svojim 94 letom. Rav- notako tudi njegova sestra Reza, v Predmostu, ki tudi ima že 89 let. Oba sta srečno preživela mno- ge žalostne dni, in se čudimo, da sta še danes med nami.

In kdo ni poznal tistega Žle- bedrovega nacet na Brdih in sta-rega Amerikanca Šurka Pavleta Kreka, ki je štirikrat veliko "lu- žo pregazil". Oba števeta do 89 let, in sta še danes dovolj trdna za svoja leta.

Vsem tem omenjenim starim Poljanecm želimo, da bi tlačili ze- mljo še mnogo let še po tem, ko bodo po 100 let dočakali. To ka- že, da so Poljanec trdni ljudje, ki visoko starost dočakajo.

In kdo ni poznal starega Kožu- ha, Tineta Debeljaka iz Kovske- ga vrha, samouka in izumitelja. On si je marsikatro stvar napra- vil, o kateri se še ljudem sanjalo ni, dasi ni imel nobene izobrazbe. Če bi bil on v Ameriki, kjer bi bil mogel svoje talente razviti, ne rečemo, da ne bi bil prvi za Edi- sonom. Tudi on je dočakal 89 let. Značilno pa je, da so pomrli vsi njegovi sinovi, razen Florjana, ki je nekje v Ameriki. Jakob in To- maž sta šele pred par meseci um- rla. Vsi pa so bili nadarjeni kot je bil njih oče. Bodi blag spomin vsem!

Pred par meseci je umrla pri- sv. Lenartu Marija Tavčar, ma- ti poljanskega župnika Matevža in znanega Frank S. Tavčarja v Ameriki. Istotako je umrla tu- di v Poljanah Barba Perko, mati znanega pisatelja Pavla Perka, župnika v Bukovčici nad Škofjo- loko. Blag spomin tem materam!

Pri tem se pa moramo pritožiti, da se pisatelj Pavel Perko nič več na tem polju ne udeležuje. Svo- je dni je pisal krasne povesti iz našega življenja, od katerih jih je nekaj izdal v knjigi "Iz naših gora" in potem ni sluh več o njem. Želimo, da bi gospod zopet segel po peresu in nam še marsi- kaj lepega napisal.

Kako smo pa kaj drugače pri- štimani, me bo kak znanec go- vno vprašal, ali so Poljanec tudi kaj dolžni? O tem le toliko, da ni brez nič, ampak mnogo manj, kot se sliši, da so drugod.

Za primer nas navedem le mo- jo sosednjo vas Vinharje. Tam gospodari ugleden kmet Jakob Ferlič, p. d. Adam, sorodnik zna- nih Ferličev v Rock Springs. On je oče 8 otrok in je moral v ti- stih mastnih letih pri svoji kme- tiji mnogo popravljati in zidati, za kar ni imel sredstev, da se je moral tudi dolžiti. Govorila sva ob času, ko je bilo vprašanje kmečkih dolgov na višku. Dejal mi je: "Nam kmetom res danes ni z rožicami postlano, ampak smo si bili v prejšnjih letih, ko je bilo za nas ugodneje, v stanu kaj na stran dejati, da imamo danes kje jemati. Bil sem v težavah, večjih kot drugi. Kar sama z ženo sva morala garati in delati, da sva ob- držala posestvo in odredila otro- ke. Dolžan sem bil, a gledal sem, da sem dolgove prej, ko sem mo-

gel plačal, predno sem mislil na kaj drugega. Pač je pa moj polo- žaj bil precej drugačen od onih, ki danes upijejo po inflaciji do- ene tisočinke dinarja".

Dodal je še k temu, da ni bil nihče v stanu zadolžiti se, kdor se je le zemlje držal, in seveda če ga niso nadlegovale bolezni in nesreče. Kdor pa se je pričel vti- kati drugam, zšel je tja, kamor so mnogi drugi in ni mogel na- zaj, ker kupcije ni razumel in je še upal, ko je že bilo vse zdavnaj prepozno.

Imamo tam tudi posestnika- kočarja, očeta 16 otrok, od kate- rih 8 še živi. Mož je izgubil že v Glavni lepo vsoto, dal je za vo- no posojilo, izgubil je zoper 1924 v neki ljubljanski posojilnici, in mož je danes še tam, kjer je bil in ima še denar. Pridno je molzel in redil svojo živino, pri kateri se dalo seveda svojačasno več do- biti kot danes, a on se je le tega držal.

Je še mnogo takih korenjakov v naši dolini, ki ji delajo čast v tem oziru. Seveda so pa tudi taki, ki si pri najboljši volji niso mo- gli pomagati.

Ko sem omenjal to v mojih do- pisih, s katerimi sem zavrcał tr- ditve neopravičenih dolžnikov, dobil sem odgovor: Bogata Pol- janska dolina.

Koliko je bogata, to mi vem najbolj sami, ki jo obdelujemo. Je dolga gorska grapa, v kateri uspeva najbolj krompir, ječmen in oves, malo tudi pšenica, vse drugo le ob gotovih letinah. Naj- bolj uspeva krompir, repa in ko- renje, da krmimo prašiče. Vse drugo moramo v dolino od drugod dobiti, za kar seveda je potreben denar. Za krmo so ugodna tla le po dolini, dočim v gorskih legah suša vse vzame, drugod pa mah vse uniči.

"Bogastvo" naše doline je le odvisno od naših prirodnih rok, ker če bi vse kar tako pustili, bi kma- lu čezmin in robida vse zakrila, po njem pa praprot, katera prav- bujno uspeva, ker če ne bi bili pridni, bi jo imeli kaj kmalu za pečjo.

Tuji, ki prihajajo v dolino, se čudijo, da je pri nas vse tako le- po obdelano, vsak kosček pose- bej. Ni čudno, če hočemo živeti, moramo. Prav so storili naši pre- dniki, ki so zmetali trto iz nasa- dov, ker če bi jo še imelo, bili bi mi ravno tam, kot so drugod, ki imajo le to, če se ga katerikrat pošteno nadežajo. Bogastvo Pol- janske doline je le v rokah naše- ka kmeta, ki se mu zemlja ne smi- li, zato jo pa pridno obdeluje.

Končno moram še povedati, da naša dolina postaja poleti kot nekako letovišče. Vedno bolj pri- hajajo tuje ob počitnični času v dolino in se čudijo njenim kraso- tam. Nekaterim je več naša bi- stra Sora, drugim pa naši zeleni gozdovi. Če bo šlo tako naprej, bo Poljanska dolina prva za Ble- dom.

Kaj pa sosednje vasi? Škofja- loka napreduje, posebno od kar je tam garnizija, kjer imajo tudi lepo zgrajeno veliko vojašnico. Na Blegaš delajo izpod Purfelee cestno. Ko bo dovršena bo nudila okoliškim kmetom precej koristi. Žiri tudi napredujejo. Saj se oči Sela do Žirov vse skupaj drži. Res- prava dolga vas. Ponosno se pa dviga nova cerkev, ki je kakor katedrala.

Sfledovi po zadnjih velikih po- vodnjah so po dolini že deloma uravnani, pač pa se poznajo v že- pih neaterih, katere je povodenj občutno prizadela. Bog da, da ne pride nad dolino kaj takega ni- kdar več!

Promet iz Žirov do Škofjeloke je skozi dolino popolnoma prene- hal. Žiroveci so svoj promet usme- rili proti Logatcu, skozi dolino vozita le žirovska avtobusa eden do Ljubljane, drugi, ki pošto pre- važa, pa do Škofjeloke. Iz Goren- jevski vozi še posebej avtobus do Škofjeloke in seveda tudi o- bratno. Danes je glede potovanja precej ugodnejše kot nekdanj in se- veda cenejše. Drugače pa nič več ne pokajo biči žirovskih vozni- kov kot so nekdanj, ko so v jutra- njih urah budili po dolini gospo- dinje iz spanja in so nazaj vra- čajoč dremali na vozih ter se ustavljali pri svojih gostilnah v dolini, katere so bile pa ravno od voznikov najbolj odvisne.

Glede zime pa še to, da zadnjih par let smo imeli precej ostre zi- me in tudi snega se je dosti na- valilo v veselje smučarjev, kate- rih sport se danes povsod uve- ljavlja mesto drsanja in skaka- nja po ledu. Tudi letošnja zima je nam že pokazala svoje zobe, a vendar je zaenkrat odjenjala tudi v veselje mnogim, ki se nimajo kje greti.

Pozdrav našim Poljanecm in so- sedom širom Amerike!

J. B.

Dopisi.

Joliet, Ill.

Najprvo želim vsem rojakom vse najboljše v novem letu.

Kar se tiče dela, je tukaj slabo. Nekateri delajo po 4 dni, nekate- ri dva, nekateri nič.

Ja, tako daleč je prišlo v tej obljubljeni deželi. V stari domo- vini ni boljše. Tam so začeli kmet- je svet prodajati zelo poceni. Kdor ima denar v hranilnici, ga dobi po 100 Din na mesec, in ako kateri želi kaj več denarja, da bi hišo ali kaj drugega hotel kupiti, dobi denar na knjižico. To je po- vsod, tudi v Ljubljani.

Davek pa zahtevajo v gotovem denarju. Ako ne plačaš, ti zaru- bijo, vzamejo živino ali stroje in jih na javni dražbi prodajo.

Tovarne skoraj vse stojijo, ta- ko da je veliko brezposelnih tu- di tam.

Tukaj vam pošljem naročnino za Glas Naroda in pa za Koledar. S pozdravom

Karl Možina.

SAMOMOR ČUDAKA

V Pfungstadtu pri Darmstadtu je izvršil te dni neki starec origi- nalen samomor. 72-letni mizar, ki je bil v svojem okolišu na glas- velikega čudaka, je šel zvečer v go- stilo, kjer je pripovedoval, da si bo vzel življenje. Seveda mu ni nihče verjel. Ko se je vrnil domov, pa se je vrgel v raket, v kateri je spal že leta in leta, se pokril z ob- lanci, polil to s petrolejem in vse skupaj zažgal. Ko je začelo goreti je starec vpil na pomoč, da so pri- tekli ljudje s ceste. Pogasili so o- genj, toda starec je bil tako opečen, da je kmalu potem izdihnil.

Pozor rojaki!

KADAR nameravate potovati v stari kraj;

KADAR hočete poslati denar v stari kraj;

KADAR potrebujete kake notarske posele —

se zaupno obrnite na nas, in postrže- ni boste točno in pošteno, kakor ste bili prej pri Sakserju. — Dolgoletna skušnjava Vam to jamči.

Pišite po brezplačna navodila in pojasnila na

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

FRANK SAKSER

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Peter Zgaga

Ako hoče moški telefonirati, začne premišljevat, kje je naj- bližji telefon.

Če hoče ženska telefonirati, stopi k telefonu in začne premišlje- vati komu bi telefonirala.

— Moški so res od vraga, — je pripovedovala prijateljica pri- jateljci.

— Saj poznaš našega soseda kaj ne? Vdovec je, v najboljših letih. Zadnje tedne mi je večkrat rekel, naj grem v njegovo stano- vanje, češ, da se hoče pogovoriti z menoj. Nazadnje sem vseeno šla.

— Pa se je pogovoril? — jo je vprašala prijateljica.

— Ah, kaj pogovoril? Prego- voril me je.

Kadar je žena prijazna, ljubez- njiva, dobra, sladka in tako da- lje, je to jasno znamenje, da mi- si na obleko, katero namerava kupiti za praznike.

Kadar je mož čemeran, siten, razdražljiv, zbadljiv, zadirljiv in tako dalje, je to jasno znamenje, da misli na obleko, katero namerava kupiti njegova žena za praz- nika.

Prijateljica me vprašuje, kaj je sreča?

Sreča je tisto, kar najdemo, ne da bi iskali in tisto, kar iščemo, ne da bi našli.

Z naglimi koraki se bližamo po- stu.

Besedi "pust" in post" sičeno zvenita, pa sta povsem različnega pomena.

"Post" je čas, v katerem se je treba postiti. "Pust" pa izhaja iz glagola pustiti; v tem slučaju pu- stiti meso in začeti uživati postno jedi.

Italijani pravijo postu "carne- vale", kar pomeni: slovo od me- sa.

Beseda "predpust" je zložena iz dveh besed: "pred" in "pustiti". Toliko v pojasnilo rojakinji, ki glede ter izrazov ni bila na jasnem.

Znani državnik je predaval o prohibiciji ter je zaključil svoje predavanje z besedami:

— Edina rešitev za deželo je, da ločimo pijačo od politike. Še- de ko se bo to zgodilo, bo bolje. — Kaj se je bo izboljšalo v tem slučaju? — se ga drznem vpra- šati. — Ali pijača ali politika?

Dosti se je že govorilo in pisa- lo o jugoslovanski vzajemnosti. Nekateri zatrjujejo, da jugoslo- vanska vzajemnost ni mogoča, drugi jim ugovarjajo in pravijo, da je.

Pa mojem mnenju je jugoslo- vanska vzajemnost mogoča. Jaz sem si jo takole zamislil:

— Postaven in čvrst slovenski fant, močno hrvaško vino in iskro srbsko dekle.

To troje skupaj — na drugi strani pa magari ves svet.

Te dni sem čital, da je nekemu konjereju poginil konj v staro- sti 43 let. To je za konja neobi-čajno visoka starost.

Nekateri oči pa še večjo ne- kaj.

Vdovi sta se pogovarjali.

— Pa prvi prva: — Meni se pa vsako noč moč v sanjah prikaže.

— Meni pa nikoli — pravi dru- ga.

Če bo šlo tako naprej, bomo kmalu čitali v listih oglas sledeče vsebine:

— Slovenka, prikupna, stara petindvajset let, bi se v svrhu mo- žitve rada seznanila s fantom ali vdovcem, stariim od trideset do štirideset let. Imeti mora stalno delo in stalen zaslužek. Znati mora kuhati, ribati, péglati in prati. Prednost imajo tisti ki imajo v banki par tisoč dolarjev. Prijaz- ne ponudbe brez slike je po- slati na spodaj označeni naslov.

DENARNA NAKAZILA IZVEŠUJEMO ZANE- SLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NA STOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Din 200 \$ 3.35	Lir 100 \$ 5.70
Din 300 \$ 4.80	Lir 200 \$11.20
Din 400 \$ 6.30	Lir 300 \$16.40
Din 500 \$ 7.80	Lir 400 \$21.75
Din 1000 \$15.35	Lir 500 \$26.75
Din 5000 \$75.00	Lir 1000 \$52.50

Za izplačilo naših nakazil kot agoraj navedeno, bodi v dinarju ali lirah dovoljume še bolje pogled.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH
Za izplačilo \$ 5.00 morate poslati \$ 5.70
" " "10.00 " " \$10.99
" " "15.00 " " \$15.99
" " "20.00 " " \$21.00
" " "30.00 " " \$31.10
" " "40.00 " " \$41.30
" " "50.00 " " \$51.90

Prejemnik dobi v istem kraju izplačilo v dolarjih.

Največ nakazila izvešujemo po CABLE LETTER za pritožbe na št.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

(FRANK SAKSER)

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Mali Oglasi

imajo velik uspeh

Prepričajte se!

KRATKA DNEVNA ZGODBA

W. LICHTENBERGER:

TOČEN RACUN

Pred kratkim sem stopil v gledališko blagajno. Mislim, da ni treba imenovati tega gledališča. Saj vsa enako dobro uspevajo. A kaj sem hotel? Potreboval sem drobca in prišel razmenjati stotak. Kaj bi sicer hotel pri gledališki blagajni, zdaj leta 1933?

Notri je že stal neki mož. Na moje nepopisno začudenje sem se kmalu prepričal, da ni prišel za voljo drobca. Zahteval je... Čujte in strmite! Zahteval je gledališko vstopnico! Torej se še najde bela vrana na svetu... Vprašal je blagajničarko:

"Koliko stane sedež v prvi vrsti?"

Blagajničarka je od razburjenja zardela, ko je čula te redke besede in spoštljivo odgovorila:

"Trinajst frankov."

Gospod je zadržal od ogorčenja in zavpil:

"Kaj? Trinajst frankov, pravite? Ali niste zmoreli? Za trinajst frankov lahko dobim najboljši prostor pri mednarodni nogometni tekmi!"

Blagajničarka je obupno priklimala in krotko odgovorila:

"Seveda. Saj imamo tudi cenejše prostore. Sedeži od šeste do osme vrste stanejo samo 10 frankov. Za osem frankov lahko sedite v deveti do dvanaesti vrsti. In zadnji sedeži stanejo samo 6 frankov, to so vrste..."

Gospod je ježno odvrnil:

"Ne maram izdati več kakor šest frankov. Toda vaju sem se dožal v prvi vrsti. Če ga ne dobim, sploh ne grem k predstavi."

Gospodična je molče zmajala z glavo. Gospod je že hotel ježno oditi. A blagajničarka ga je ustavila:

"Oprostite... Počakajte, prosim... Samo en trenutek. Govorila bom z ravnateljem."

Gospod se je malomarno naslonil na blagajniško okence.

Blagajničarka je odložila telefonsko slušalo in vlnjudo zasopetala redkemu gostu:

"Gospod ravnatelj vam je pripravljen prepustiti sedež v prvi vrsti za šest frankov."

Plašno mu je pomolila vstopnico v dvonu, ali bo res plačal. Videti je bilo, da ni zaupala sreči in seveda se ni motila. Gospod je sicer odprl listnico in odjedel vzel neki papirček. A to ni bil noben bankovec, temveč samo potrdilo o plačani pristojbini za radio aparat.

Priporočeno ceneno domače zdravilo

"V Evropi smo vedno smatrali Anchor Pain-Expeller za najboljšo domačo zdravilo. Nije ni boljše zdravilo bolne, skorje, sile, okužbe, je mišice ali revmatične bolečine. Celotno telo, glavobol, hrip in krič se hitro odpravi s tem cenovnim zdravilom."

F. P.

Bloomfield, N. J.

PAIN-EXPELLER

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" do št. 2000
članstvo, pač pa velj Slovenci v vseh okolišč.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

Naši v Ameriki.

V soboto popoldne je v Clevelandu za vedno zaspala Marija Gorenc, rojena Bohine, doma iz Leš na Gorenjskem. Pokojnica je bila mnogim poznana in priljubljena. Stara je bila 42 let ter je v Ameriki bivala 23 let. Zapušča soproga in pet hčera.

List "Pittsburgh Post-Gazette" je objavil 8. februarja sliko čez štiri kolone, ki prikazuje slovenskega rudarja Viljama Matajca iz Imperial, Pa., njegovo ženo in dva otroka. Dalje sta na sliki reproducirani dve plačilni nakaznici (pay-slips) Pittsburgh Coal Co. Prva nakaznica kaže, da je rudar zaslužil \$10.37 v dveh tednih in družba mu je odštela enako vsoto stroškov. Rezultat: plača je bila "zero" — nič. Enak rezultat na drugi nakaznici: med \$17.73, odtegljaj \$17.73, ostalo "zero". — Pod sliko je povedano, da je Matajčeva žena zadnje poletje dobila \$15 nagrade (stanarina dveh in pol mesece) od kompanije, ker je najboljša obdelala svoj vrt z zelenjavo. To je menda vzrok, da je danes Matajec med "onimi redkimi rudarji, ki se nič ne pritožujejo".

V soboto, dne 4. februarja, je v Denver, Colo., preminula nekoliko dobro znana Katarina Jerman, mati pokojnega Matta Jermana, ki je bil menda po celi Ameriki dobro poznan kot izvrsten godbenik. Pokojna Katarina Jerman je bila ob svoji smrti stara 78 let in je bila zadnji čas celim osem mesecev na bolniški postelji.

Istotam je preminul tudi Jožef Vadar, star komaj 25 let. Pokojni zapušča staršev, več bratov in sester v Pueblu.

Nesreča je zadela v Pueblo, Colo., Jožefa Rusa. Neprevidno je korakal po tlakovani cesti in za njim je pridrvel avtomobil, ki ga je precej poškodoval. Nabaja se v Korvin bolnici.

V omenjeno bolnico se je tudi podal Matt Novak, kamor je šel za par tednov.

V isti bolnici se še vedno nahaja rojak Frank Slak, ki je tam že peto leto.

V Joliet, Ill., so zapeli Rade Ostoviča, starega 49 let, ki je sprejemal okrajno podporo za brezposelnost, zdaj pa so dognali, da ima \$7500 gotovine. Sprejel je \$112 do 20. decembra 1932, ko je bil reliefni odbor informiran, da Ostoviču ni nič slabega. Uvedena je bila preiskava, ki je odkrila, da ima Ostovič v poštni hranilnici na svoje ime \$2500, njegova žena drugih \$2500 in hči tudi \$2500.

Zdaj se bo moral zagovarjati pred sodiščem na obtožbo, da je sprejemal javno podporo pod sleparsko prevezo.

V Chicago, Ill., je Mihael Vidovič izgubil ženo zadnji teden. Sodnik Sabbath ji je dovolil razpoko in Vidovič ji mora plačevati \$10 tedensko za oskrbo dvehletnega otroka. Pred več tedni je sodnik na zahtevo žene odredil, da se mora Vidovič gladko briti, da se ne bo mogel kam izmuzniti pod masko brade, a zdaj je prišel pred njega kosmat. Sodnik je zahteval pojasnila, Vidovič je pa prosil, naj mu dovoli, da mu zraščena brada, da bo njegov obraz imel vsaj nekaj zaščite pred mrazom, ki je bil že od sile te dni. Ta prošnja mu je bila uslišana.

Poziv!

Izdajanje lista je v svesi

z velikimi stroški. Mnogo jih je, ki so radi slabih razmer tako pri-

deti, da so nas naprošili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na-

ročnino točno.

Uprava "G. N."

VAMPIRJI VELEMESTA

Spisal EMILE GABORIAU

75

Diana de Mussidan je ostala v velikem salonu palače Champdoce sama kvečjemu eno minuto, vendar se ji je pa zdelo, da čaka že cela stoletja. Slednjice so se odprla vrata in vstopil je Norbert s svojo ženo. Diana se je dražestno priklonila in nasmešnila Norbertovi ženi prosi jo, naj ji oprost, da je tako vsiljiva.

Dejala je, da ni mogla kljubovati želji, da bi zopet enkrat videla svojo davno sosedo. Pregreši da se proti vsem pravilom družabnega običaja, samo da bo mogla malo pokramljati o Poitu, Bivronu, Champdoce in o vsem tem prekrasnem kraju, kjer je bila rojena in ki ga ima tako rada.

Vojvodinja je molče poslušala Dianino kramljanje. Poklonila se je zelo hladno in njen obraz je izdajal zgovorneje nego dovoljuje pravila dostojne družbe, kako jo je presenetil ta nepričakovani poset.

Diana je čutila na sebi pogled vojvodinje de Champdoce. Norbert je hodil po salonu in čim je domneval, da je led prebit in da ženi prijateljsko kramljata, je odšel, ne da bi vedel, ali naj se veseli ali žalosti nad ušpehom te nedostojne komedije.

To je bilo težje nego je domneval.

Po tem, kar je pravil Norbert o svoji ženi, je Diana sklepala, da jo bo sprejela vojvodinja nekako tako kakor angela, ki se spusti z neba, da potolaži jetnika. Prepričala se je, da kakor mnogi možje tudi Norbert slabo pozna svojo ženo. Spoznala je, da ima opraviti z žensko, ki ji ni tako lahko priti do živega, z žensko, ki je dovolj bistroumna, da zavoha nastavljenost past.

Toda namesto da bi jo odvrnila, jo je ta ovira samo vzbudila. In moč njene zapeljivosti in mikavosti se je uveljavila tako, da je bil ob odhodu prvi korak že stavljen.

Še istega večera je dala vojvodinja de Champdoce svojemu možu:

— Zdi se mi, da je grofica imenitna ženska.

— To se tudi meni zdi! — je odgovoril Norbert. — Ves Bivron je plakal, ko je odhajala; saj je bila največja drobotnica siromašnih.

Mladi ženi sta bili kmalu najboljše prijateljici in kar ločiti se nista mogli. Norbert s tem ni bil zadovoljen, postajal je že ljubosumen na to veliko prijateljstvo, ki ga je bil sam skoval. Od kar je Diana prihajala v palačo, jo je videl mnogo manj nego prej. Včasih je minilo več tednov, predno se mu je posrečilo ostati z njo nekaj minut na samem.

Če bi ji bil mogel vsaj slediti, kakor ji je prej! Toda tudi zmagaj je imela vedno koga pri sebi, pa naj se je že izprehajala po Boulonskem gozdu ali pa prisostvovala konjskim dirkam. Zdaj jo je spremljal monsieur de Sairmeuse, zdaj zoper de Clairin, največkrat pa Georges de Croisenois.

Vsi ti gospodje Norbertu niso bili všeč, najbolj zoper mu je bil pa markiz de Croisenois. Star je bil šele petindvajset let, toda veljal je za enega najduhovitejših mož visoke pariške aristokratske družbe. Tudi po svojem značaju je bil zelo priljubljen.

Bil je srednje postave, lepo raščen, odkritega inteligentnega čela, čudovito lepih črnih las in mehkega pogleda.

— Rad bi vedel, — je vpraševal Norbert Diana, — kaj najdete na tem pajacu, da mu dovolite spremljati vas povsod.

Odgovarjala je vedno z vražjim smehljajem:

— Preveč ste radovedni!... To vam povem pozneje.

Diana je z neskončno potrpežljivostjo nadaljevala svoje pogubonosno delo. Ni bilo dneva, da bi z vojvodinjo de Champdoce ne govorili o Croisenoisu. Pod njenim vplivom se je vojvodinja kmalu sprijaznila z mnogimi verjetnostmi, ki bi se bila pred meseci zgrozila nad njimi, če bi jih bil kdo le omenil.

Ko je bila že tako daleč, se je Diani zdelo, da je prišel trenutek, ko mora zaljubljen-

ca zblizati. Ko je torej prišla vojvodinja de Champdoce nekega dne povabit svojo prijateljico na izprehod, jo je prosila, naj malo počaka v salonu. Vstopila je v salon in zagledala v njem markiza de Croisenoisa.

Oba sta istočasno kriknila in strašno prebledela. Vojvodinja je bila celo tako presenečena, da je omahnila vsa iz sebe v naslanjač pri vratih.

Tudi George je bil silno presenečen. — Ljubil je Marie de Puymandour iskreno in njene mojitve se ni bil prebolel.

— Zaupal sem vam, — je ječal, — pa ste pozabili...

— Saj sami ne verjamete, kar govorite, — je odgovorila vojvodinja hoteč vstati.

Toda takoj je omahnila nazaj v naslanjač in ne da bi se prav zavedala, kaj govori, je nadaljevala:

— Oče mi je zapovedal... ubogala sem ga... bila sem slaba... pozabila pa nisem na nič...

Diana je čepela za vrati in nobena beseda, nobena kretnja ji ni ušla. Srce ji je napolnila nepopisna radost. Prepričana je bila, da ta sestanek ne bo zadnji.

XV.

Približal se je mesec september in čeprav je bilo vreme zelo slabo, se je odpeljal mladi vojvoda de Champdoce s svojim zvestim Jeanom v Maisons, kjer je imel dirkalne kognje.

Že dva dni je bil v Maisonsu in bil je že ves v skrbeh, da ni nobenih vesti o Diani de Mussidan, ko so mu prišli nekega večera, ko je baš nabiliral pokladan je krme konjem, povedati, da čaka zmagaj nekdo, ki bi rad govoril z njim.

Odšel je iz staje in zagledal pred vrati starega, splošno znanega siromaka, ki je živel napol od miloščine, napol pa od prenašanja pošiljk.

— Kaj bi pa rad? — ga je vprašal vojvoda de Champdoce.

Starec je vzel iz žepa pismo, ga pokazal vojvodi in pomežiknil z očmi.

— To je za vas, gospod, — je dejal.

— Dobro, daj mi torej pismo.

— To se pravi... bilo mi je naročeno počakati, da ostanete sami.

— Naj bo, samo pokaži mi ga...

Norbert je pomislil, da mu pisma ni mogel pisati nihče drugi kakor Diana. Vrgel je siromaku cekin in hitel pod luč v staji.

Toda naslov ni bil pisan s fino, aristokratsko pisavo grofice de Mussidan. Bila je v naslovu celo groba napaka: Champdoce je bilo napisano na koncu z dvema ss namesto s c.

— Kdo neki mi piše? — je razmišljal Norbert.

Odprečatil je pismo. Pisemski papir je bil debel kakor kuverta. Pisava je bila grda, pravopisnih napak je kar mrgolelo.

NADALJEVANJE SLEDI

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna
"Glas Naroda"

JUDITINA PRISEGA

ROMAN IZ ŽIVJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. G.

— Judita, spravi tudi zavese iz sprejemne sobe; kdo ve, mogoče jih bomo še kdaj rabili. Take stvari je treba dandanes tako drago plačati.

— Da, teta. Ana, bom jih spravila, saj poskusila bom, toda ne vem, v katerem zaboji bom še našla toliko prostora. Zdi se mi pa, da zavese niso več toliko vredne.

— Ako bi jih hoteli prodati, ne dobimo za nje niti pet grošev. Toda nekaj časa jih bomo še vedno mogli rabiti v našem novem stanovanju.

Judita malo zavzdihne. Zares je bilo težko vse spraviti, kar je hotela teta Ana vzeti s seboj. Vendar pa poskuša Judita zavese stlačiti med preproge, ki so ležale zavite. In posreči se ji ter nato zadovoljno vzdihne.

— Tako, teta, Ana, zdaj je končano in seditve se more pričeti. Bil je že tudi skrajni čas, da sem spravila vse skupaj, kajti zdi se mi, da sem slusala že voz.

Stopi k oknu in pogleda na ulico in se lahko nasmeje.

— Teta Ana, samo pogledj voz. Ali res misliš, da bomo mogli vse te stvari spraviti vanj?

Gospa Ana Hein stopi k oknu poleg svoje nečakinje in tudi njej se zdi voz nekoliko premajhen. Toda odločno se postavi in pravi:

— Mora iti; večjega voza za seditve ne morem plačati. Še seditve s tem vozom je pregrešno draga, ker ga morajo petljati z železnico.

Judita objame teta in nasloni svojo plavalno glavo na njeno ramo.

— Na vsak način bi bila morala dovoliti, da si poiščem službo, teta, in ne bi vedno visela na tvoji denarnici.

— In jaz bi bila sama zapuščenca v majhnem stanovanju, posebno pozimi v tako tistem majhnem mestu, ki ima samo poleti malo več živahnosti, ker ga imenujejo "zračno zdravilišče". Oh, Judita, tega mi vendar ne bo storila. Kaj misliš, kako bi mi bilo pri sreči, ko bi tudi tebe ne imela več pri sebi. Ti si mi edina tolažba v vsej moji nesreči.

In gospej Ani takoj pridejo solze v oči.

Judita jo poboja.

— Nikar ne jokaj, teta, samo boli me, da ti ne morem pomagati, da bi ti olajšala skrb.

Oh, Judita, saj vendar dovolj delaš. Nikar ne misli, da bi imela mnogo manj izdatkov, ako bi sama živela. Obe imava eno spalnico in kjer se kuha za enega, ni mnogo razlike, če se kuha za dva. In ti gospodinjstvom mnogo bolj varčno, kot pa jaz. Povsod kaj prihraniti in tako mi več pomagaš, kot sama misliš. Potem pa tudi ne smeš pozabiti, da s svojimi rizbami tudi vedno nekaj zaslužiš, tako da moreš sama skrbeti za svojo obleko. In tudi velika sreča je, da bo tvojka, za katero delaš, pošiljala svoja naročila tudi na naše novo stanovanje.

— To je seveda moja edina tolažba, teta. In zdaj smo se enkrat rešili tega velikega stanovanja, za katero si izdajala skoro celo pokojnino. V Schwarzbergu bomo plačevali samo tretino tega, imeli pa bomo tri sobe mesto sedmih in pred hišo majhen vrt, s katerim bomo imeli veliko veselje. Še boš že privadila teta.

— Oh, Judita — kaj jaz! Saj tako ne pričakujem več mnogo od življenja. Toda za tebe bo jako tiho in dolgočasno. Tukaj si saj imela svoje prijateljice.

— Ki pa so me precej popustile, odkar nam je bil vzeti stric. Zlati smo revne, teta in zdaj pri nas ne morejo več dobiti prostih vstopnic v gledališče. Od tedaj naprej nimamo več prejšnjega ugleda, — pravi Judita nekoliko žalostna.

Teta ji pogladi valovite lase in ko na nje posije solnce, se za svetlojo kot zlato. Ker je poleg tega imela Judita še čudovito lepe oči, ki so lesketale kot črni dijamant, je izgledala nekaj posebnega. Ne da bi bila kakla klasična lepota, toda v svojem obrazu je imela plemenite poteze, imela je čudovito lepo belo kožo in zapeljivo zavite ustnice. Fini nosček je bil malo premajhen, toda ravno zaradi tega je dobil njen obraz uoseben privlačnost, katero ljudje posebno občudujejo na angleških slikah. Ker je bila, četudi v svojem življenju ni poznala posebne sreče, vedno vesela in nikdar potrta, je bila zelo mikavna. In vsled svoje vitke postave je bila lepa tudi v najpreprostejši obleki.

— Samo za božjo voljo se ogibaj potrtosti, Judita. Taki so pa ljudje. Ako koga potrebujejo, ako jim moremo na kak način koristiti, tedaj so zelo ljubezni in prijazni. Ako pa se boje, da bi jih mi na kak način potrebovali, da bi od njih kaj zahtevali, potem se nam naglo odtegnejo. To smo dovolj jasno izkusili. Toda zaradi tega še ne smemo obupati — k sreči smo tako navajeni, da si rajši sami pomagamo, kakor pa bi koga prosili, da nam priskoči na pomoč. V našem novem domu si bomo prav gotovo v kratkem pridobili dovolj prijateljev. Prepričana sem, da se bo grofica Erlau takoj poslužila priložnosti, da mi poplača svoj dolg proti meni in ravno zaradi tega sem si Schwarzberg izbrala za naše prihodnje bivališče.

Da je imela še nek drug vzrok za ta kraj, je proti Juditi previdno zamolčala, ker pri njej ni hotela zbuditi nikakih upanj, ki bi se mogoče nikdar ne izpolnili.

Judita pogleda teta z lahnim nasmehom.

— Samo, če se ne boš v grofici varala, teta. Mogoče je tudi sama med onimi, ki so prijazni samo tedaj, kadar človeka rabijo.

Nevoljno se obrne teta Ana k Juditi.

— Toda Judita, kaj vendar misliš? Bodi brez skrbi, da nas bo grofica Erlau sprejela z odprtimi rokami, kar me bo veselilo posebno zaradi tebe, ker pričakujem za tebe malo več veselega življenja. Pogledj, v kakih odnošajih sem z grofico, bo brez dvoma skušala poplačati, kar mi je dolžna. To mi je že pogosto v svojih pismih zagotovila. Vedno je upala na to, da mi bo mogla kdaj izkazati kako veliko uslugo.

Judita gleda nekoliko negotovo v tete oči.

— Toda vajino dopisovanje je zadnja leta skoraj prenehalo; omejilo se je samo še na navadno novoletno voščilo.

— Naj bo, Judita, toda temu sem samo jaz kriva. Gospe, ki je vedno tako zaposlena, nisem hotela vedno spominjati, da mi je dolžna veliko zahvalo in zaradi tega je moje dopisovanje zaspalo. Toda še v svojem zadnjem daljšem pismu, ki mi ga je pisala pred petimi leti, mi piše: — Nikdar ne izgubim upanja, da vam enkrat poplačam svoj veliki dolg. — In tako ji sedaj dajem priložnost, in čutila se bo srečno, da mi bo mogla storiti kako uslugo. Stričev smrt sem ji sporočila, ko je umrl in poslala je krassen venec z lepimi požalnimi besedami, ki so bile sicer kratke, ker je bila ravno pripravljena, da odpotuje. Toda včeraj sem ji pisala, kako so se moje razmere vsled inflacije in stričeve smrti poslabšale. Nisem ji prikrila, da sem izgubila svoje premoženje in da moram skupno s teboj živeti ob pokojnini, katero dobivam po stričevi smrti. In pisala sem ji, da se bomo preselili v Schwarzberg, ker je v Berlinu življenje predrago in nam bo mogoče v malem mestu cenejše živeti. Boš videla, da bomo v našem domu našli lep šopek, ker sem

ji sporočila naš novi naslov. In večkrat bo poslala voz, da nas popelje v Erlau, ker je kraj oddaljen samo pol ure od Schwarzberga. Tam boš gotovo dobila dobre prijateljice in boš na marsikateri abavi v Erlau. Grofica se bo zelo potrudila, da se mi izkaže hvaležno za vse, kar sem ji nekdaj storila. In tudi za tebe se veselim. Tam boš saj našla nekoliko mladostnega veselja.

Judita po desedanjih izkušnjah ni bila tako prepričana, da se bo grofica izkazala drugače kot njeni drugi poznanci, toda teta ni hotela izbiti vere in tako ji reče mirno:

— Nikar ne skrbi za mene, teta. Prav nič posebno me ne mika, da bi občevala v hiši grofice Erlau ter se tam udeleževala zabav. Saj nama tudi ni mogoče občeovati s tako visoko družino.

— Toda Judita, ali niso, ko je še živela stric, visoki ljudje občevali z nami? Stric je v svoji službi v državnem gledališču dobival najvišje obiske v svojo hišo in smo bili vedno vsepovsod povabljeni. Ako svojega premoženja vsled inflacije ne bi izgubili, bi se danes mogli imeti razkošno hišo. In k sreči imamo še za mnogo let lepo polišstvo in nikdo nam ne more braniti obiskovati visoko družbo. Zelo se zanesem na grofico. Pri njej mi ni treba skrbeti, kako ji bom kaj poplačala, kajti storila sem ji že dovolj, tako da mi je dolžna poplačati, kar sem ji storila dobrega. Nikar mi ne oporekaj, kajti prepričana sem, da bom pri Erlauvih dobila prijetno družbo, ki ti bo nadomestila vsako drugo.

Judita jo objame.

(Dalje prihodnjaj.)

RADIO IN VREME

Iz laških ust imamo vedno zvočno priliko slišati praznoverne mnenja, da vplivajo brežični valovi na rastlinski rast, na zdravje ali bolezen, na dobro in slabo voljo.

Vsa takšna naziranja so izvirna enostavno iz trte in če pomislimo, kako neznatne so energije brežičnih valov v primeri s sončnimi energijami, se ne moremo začuditi statistikam, ki dokazujejo, da je množna padavin, sončnih dni in podobno v določenem času po ustanovitvi kakšne postaje v njeni okolici prav takšna, kakršna je bila prej. Isto tako ne more biti govora o vplivu brežičnih valov na splošne vremenske razmere vsega našega planeta, saj so v časih, ko ni bilo radija, valovale skozi ozračje istotolične množine teh valov in ljudje se vedeli niso, da ti valovi eksistirajo, še manj pa si zaradi njih belil glave. Še na prejšnjem utegnili vplivati na vreme, oziroma neurja, močno pokanje pri proizvodnji električnih isker pri starih postajah kajti lahko si mislimo, da bi zvok utegnili kondenzirati vodno paro v zraku. Toda takšnega vpliva ni bilo mogoče nikoli ugotoviti in ta domneva za novo radiotehniko, ki deluje kolikor mogoče mirno, sploh ne prihaja več v poštev. Po eni strani je škoda, da zveze med radijem in vremenom ni, vsaj ne v takšni obliki, kakor si domislja jo laik, kajti če bi se dala ugotoviti, bi nemara še našli sredstva, da bi poljubno vplivali na vreme, s čimer se mučijo izumitelji in odkritelji že od pametveka.

Druge zadeva pa je seveda z valovanji in žarenji, ki jih producira narava sama. Ni dvoma, da imajo prosuli kozmični žarki n. pr. silnejši vpliv ne samo na vreme, temveč še na vse kaj drugega, nego si običajno sploh mislimo. A takšna žarenja delujejo že milijone let in niso v tem pogledu noben izreden pojav. Tudi jih še vse premalo poznamo, da bi se o njih smeli spuščati v kakršne koli fantastične domneve.

Dobri ljudje so v resnici mislili, da bo razširjena postaja spremenila vso okolico v puščavo brez vsake vlage. Dve leti pozneje so ob podobni priliki spet protestirali, češ, da postaja osredotočuje preveč elektrike na krajino in povzroča preveč dežja. Balo so se, da bo rala tam okrog samo še skisana trava in plesniv krompir. Poleg teh domnjanov imamo spet takšne, ki so

CENA
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA
Angleško-slovensko

Berile
(ENGLISH SLOVENE READER)
Stara cena
\$2.—
Naročite ga pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"
216 West 18th Street
New York City

Vsakourstne
KNJIGE

POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPISI ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.

POPOLEN CENIK JE PRIROČEN
V TEM LISTU VSAKI TEDEN

NAJLEPŠA JE NARAVA

Še pred par desetletji so kritična usta dejala o kakem lepem dekletu, lepi ženi: "Res je, lepa je, a to tudi ve!" Nihče ni oporekal lepote, pač pa so ljudje zamerili, če se je katera s svojo lepoto ponasala. Kdor je lep, to ni njegova zasluga, marveč dar narave, zato naj se s tem nihče ne ponasja. Telesna lepota pa tudi z resnimi nalogami in namenom človeškega življenja nima bistvene zveze in če se dekletu veliko peča in ponasja s svojo telesnostjo, to le kaže, da ima plehke, površne, lahkomiselne pojme o življenju. Tako so včasih sodili o tem. Danes je drugače. Očito in z vsemi mogočimi sredstvi in umetniškimi stremljenji za lepoto kot najvažnejšim. Negovanje ženske lepote je postalo zelo važna in dobičkonosna obrtna panoga. Kosetika se ne uporablja več skrivoma in kradoma kakor prej, marveč brezobzirno očito, naravnost oholo, samozvestno. Le nofranje popolnoma samostojne in ponosne žene so znali odbiti od sebe te verige sedanje materialistične dobe.

Ob pogledu na dovršeno negovan obraz, ima človek čut: "Škoda, toliko skrbi in truda in stroškov za ped polti, ko bi bil obraz brez tega toliko lepši, toliko človeka vrednejši!" Pač daje vsa ta nega, vsa ta olepševalna umetnost v zvezi z moderno obleko ženi nekaj elegantnega, toda ker je vse to "moderno", to je neomejena splošna last, se komaj še loči obraz od obraza, oseba od osebe, nikjer ni kaj, kar bi te na prvi mah zajelo, osvojilo. Vsaj na prvi pogled so danes na kakem plesu ali drugi prireditvi tako rekoč vse ženske lepe. Preje se je pa mlado, sveže, dražestno, naravno dekle ločilo iz množice kakor mak med žitom in namah osvojilo srea. Vsekakor so se prej upale biti dekleta in žene tudi ne lepe, take, kakršne so bile v resnici in so se prav po svoji nepotvornosti prirodnosti, po svojih umskih in srčnih lastnostih, po svoji prirodnosti prav tako uveljavile kakor lepotice in postale srečne žene in matere, čislane članice družbe.

Preje so se žene tudi upale starati, saj to je čisto splošen priroden zakon. Danes velja staranje za nekaj smešnega, za nekaj srmatotnega, za nekaj, kar ženo izobčuje iz vsake družabnosti in ji jemlje tako rekoč pravico do življenja. Ni čuda, da se potem žene kar povprek krčevito oklepajo mladosti ali bolje navidezne, umetne mladostnosti, ki je vrazje mučna in draga. "Neverjetno dobro se drži, ampak koliko muke in denarja jo to stane!" — tako zmagujejo z glavo za takimi žrtvami naše dobe. Gotovo je prav, da skuša vsak čimdlje ohraniti svojo svežost in prožnost, svoje sile, toda ne z umetnimi zunanji sredstvi, ki so v bistvu vendarle samo uborno slepilo, pri tem pa dostikrat požro velik del sredstev, ki jih potem manjka pri prehrani in drugih življenjskih potrebščinah, od katerih je v veliki meri odvisno zdravje in s tem moč in prava lepota. Starost ni samo nekaj prirodnega, marveč tudi nekaj lepega, častitljivega, celo nekaj privlačnega, simpatičnega. "Kako ljubezna žena!" — tak vzklik je pač častnejši in bi moral biti sreč vsake žene prijetnejši, kakor sumljiva pohvala: "Ta je pa večno mlada!"

RADIO GA JE IZDAL

Lani v novembru je poslušala šivilja Fasselova v Berlinu radio. Oddajali so koncert iz berlinskega študija. Fasselova je poslušala, s tem večjim zanimanjem, ker je naenkrat zaslišala v radiu njen glas. Pevec je pel neko romanco. Šivilje romanca ni ogrela tako, kakor pevec glas. Saj je v njem spoznala glas svojega bivšega moža. Otto Fassel, ki je zapustil svojo ženo pred 10 leti v veliki bedi z nepreskrbljenim otročičkom, se je tako naenkrat nevede in nehoti izdal.

Zakonec Fassel sta živela le nekaj let skupaj, potem se je pa mož žene naveličal in hotel je postati pevec. Žena je ustanovila v skrajni sili modni atelje, da se je za silo preživljala, na moža so ji pa ostali le grenki spomini, saj ji je

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

(FRANK SAKSER)

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

17. februarja:
Europa v Bremen
18. februarja:
Champlain v Havre
Rex v Genoa
22. februarja:
Bremen v Bremen
25. februarja:
Conte di Savoia v Genoa
Majestic v Cherbourg

1. marca:
Aquitania v Cherbourg
President Roosevelt v Havre
Albert Ballin v Hamburg
4. marca:
Paris v Havre
Satornia v Trst
Veendam v Boulogne

8. marca:
Leviathan v Cherbourg
Hamburg v Hamburg
9. marca:
Breiden v Bremen

10. marca:
Olympic v Cherbourg
11. marca:
Champlain v Havre
Rex v Genoa

14. marca:
Bremen v Bremen
15. marca:
Deutschland v Hamburg

17. marca:
Aquitania v Cherbourg
18. marca:
Lafayette v Havre
Conte di Savoia v Genoa

22. marca:
Europa v Bremen
Manhattan v Havre
New York v Hamburg

24. marca:
Paris v Havre
Majestic v Cherbourg

25. marca:
Augustus v Genoa
29. marca:
Albert Ballin v Hamburg

30. marca:
Bremen v Bremen
31. marca:
Olympic v Cherbourg

1. aprila:
Rex v Genoa
Champlain v Havre
Volendam v Boulogne

5. aprila:
Aquitania v Cherbourg
Hamburg v Hamburg

7. aprila:
Europa v Bremen
8. aprila:
De France v Havre
Conte di Savoia v Genoa

12. aprila:
Deutschland v Hamburg
14. aprila:
Standart v Boulogne
Satornia v Trst

15. aprila:
Bremen v Bremen
18. aprila:
Majestic v Cherbourg
Paris v Havre

19. aprila:
Manhattan v Havre
New York v Hamburg

21. aprila:
Olympic v Cherbourg
Mauretania v Cherbourg

22. aprila:
Champlain v Havre
Roma v Genoa

25. aprila:
Leviathan v Cherbourg
Europa v Bremen

26. aprila:
Berengaria v Cherbourg
Albert Ballin v Hamburg
Veendam v Boulogne

29. aprila:
De France v Havre
Augustus v Genoa

V JUGOSLAVIJO

Prsko Havre
Na Hltrem Ekspresnem Parniku
PARIS
4. MARCA
21. Marca — 18. Aprila

CHAMPLAIN
18. Februarja — 11. Marca
LAFAYETTE
18. Marca

NIZKE CENE DO VSEH DELOV
JUGOSLAVIJE
Za polenila in potne liste vprašajte naša pooblaščenca agenta

French Line
19 STATE STREET, NEW YORK

POZOR

Naša zaloga Blaznikovih Pratik je pošla. — V zalogi imamo še Slovensko-Amerikanski Koledar, ki stane samo 50 centov.

Uprava Glas Naroda

Ali imate Koledar za l. 1933

Za 50 centov
dobite

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA —
POVESTI, ČLANKI IZ ZEMLJEPISJA, ZGODOVINE IN NARAVOSLOVJA. — POLEG TEGA SPIŠOV DVEH NAŠIH PISATELJEV TROHE IN RUPNIKA; PESMI BUKOVINSKEGA IN OPIS NAŠEGA "SEVERNEGA ROMARJA" PLANINŠKA.

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Pošljite naročilo še danes!